

Fremsat den 12. april 2016 af Finn Sørensen (EL), Peder Hvelplund (EL), Henning Hyllested (EL), Christian Juhl (EL), Pernille Skipper (EL) og Jakob Sølvhøj (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af ressourceforløbsordningen

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag, der sikrer,

- 1) at ressourceforløb bliver påbegyndt tidligt, og så snart det bliver konstateret, at en person har så omfattende fysiske, psykiske eller sociale problemer, at det er nødvendigt med en særlig individuel og håndholdt indsats,
- 2) at hvert enkelt ressourceforløb højst må have en varighed af 1 år, og at den enkelte person højst kan få tilbudt to ressourceforløb, hvorefter ressourceforløbet skal erstattes af forrevalidering, revalidering, fleksjob eller førtidspension, medmindre den pågældende person er fuldstændig rask og kan tage et fuldtidsarbejde,
- 3) at en syg borger ikke sendes i arbejdsprøvning, virksomhedspraktik eller anden foranstaltning imod lægelige anbefalinger,
- 4) at borgeren får medbestemmelse over indholdet i ressourceforløbet og har ret til at sige nej til et konkret tilbud, og at der ikke træffes beslutninger hen over hovedet på borgeren,
- 5) at der fastsættes et loft over det antal sager, som den koordinerende sagsbehandler har,
- 6) at alle sanktionsregler over for modtagere af ressourceforløbsydelse afskaffes, og
- 7) at modtagere af sygedagpenge beholder deres sygedagpenge under ressourceforløbet.

Bemærkninger til forslaget

Dette beslutningsforslag skal ses i sammenhæng med de af Enhedslisten samtidig fremsatte beslutningsforslag om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension og seniorførtidspension.

EL kan tilslutte sig tanken bag ordningen med ressourceforløb. Det bedste ved ressourceforløbene er, at den enkelte borger skal have en håndholdt, helhedsorienteret og tværfaglig indsats, der tilgodeser denne borgers særlige behov, og at borgeren får tildelt én og kun én koordinerende sagsbehandler, der er ansvarlig for indsatsen.

Vi har heldigvis set en række eksempler på vellykkede ressourceforløb, der har bragt borgeren videre i sit liv og nærmere uddannelse eller arbejdsmarked. Det har i høj grad været personer, der er psykisk og socialt sårbare, der har haft stor gavn af disse ressourceforløb.

Men udformningen af loven og især anvendelsen af ressourceforløb i praksis har vist en række negative følger af bestemmelserne om ressourceforløb.

Fra aviser, fjernsyn og radio, sociale medier, mail til folketingsmedlemmer og offentlige høringer og samråd har vi utallige vidnesbyrd om ressourceforløb, hvor alvorligt og langvarigt syge borgere bliver sendt i meningsløs virksomhedspraktik, der forværrer deres helbredstilstand.

Den 20. oktober og den 26. november 2015 bragte DR 2 to udsendelser om sengepraktik. I løbet af efteråret 2015 bragte NORDJYSKE Stiftstidende en lang række eksempler på, hvilken behandling syge mennesker bliver udsat for, når de deltager i ressourceforløb. Her er et udpluk:

- En skleroseramt mand, der blev sendt i jobtræning trods lægens advarsler om, at fysisk og psykisk stress kunne udløse anfald, der kunne give lammelser. 3 uger senere fik han et anfald, hvor han mistede førligheden i hele venstre side.
- En 56-årig murer, der har kræft, epilepsi og hjerneskade og er nedslidt. Kommunen har foreløbig brugt 5 år på at udrede hans arbejdsevne uden at være kommet til et resultat.
- En 57-årig kvinde, der har en bindevævssygdom, der gør hende næsten blind. Hun blev sendt i arbejdsprøvning i Brugsen, hvor hun skulle tjekke udløbsdatoen på varemne. Det kunne hun ikke, da hun ikke kunne se mærkningerne. Kommunen mente dog ikke, at man kunne anbefale førtidspension, så hun skal gennemgå et nyt ressourceforløb.
- En 52-årig mand, der var benamputeret med dårlig tilpasset protese, og som havde en permanent blodprop i hjernen. Blodproppen gav ham svimmelhed, hovedpine, koncentrationsbesvær og træthed. Han havde været i arbejdsprøvning i årevis og døde efter den sidste arbejdsprøvning som pedel.

Vi vil betegne disse eksempler, som er nogle få ud af mange hundrede, som omhandlende mishandling af syge borgere.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har opgjort status efter 1.129 afsluttede ressourceforløb i perioden januar 2013-marts 2015: Af de 1.129 borgere er 31 kommet i almindeligt arbejde, 473 har fået førtidspension, 115 har fået fleksjob, 84 er visiteret til fleksjob, 128 har fået endnu et ressourceforløb, 122 er såkaldt selvforsørgende og modtager ingen ydelse, 68 får kontanthjælp, 15 er i revalidering, 4 får SU, 23 er døde, 21 får arbejdsløshedsdagpenge, 30 får sygedagpenge eller er i jobafklaringsforløb, og 15 er ikke oplyst. Der henvises til BEU alm. del – svar på spm. 194 (folketingsåret 2014-15, 2. samling).

Hvis formålet med ressourceforløbene er, at de syge borgere skal tilbage til ordinært arbejde, kan man dårligt kalde ressourceforløbsordningen en succes.

Når ressourceforløbene skal starte så tidligt som muligt, er det fordi al erfaring viser, at jo tidligere man sætter ind med den rigtige indsats, jo større er chancerne for et vellykket forløb.

Når der skal være loft over varigheden af et ressourceforløb og antallet af ressourceforløb, skyldes det hensynet til den enkelte borger. De mangeårige sagsforløb og usikkerheden om fremtiden gør borgeren mere syg og forværrer borgerens sociale og økonomiske problemer. Det må være muligt inden for en maksimal periode på 2 år at få afklaret, hvilken foranstaltning der skal afløse ressourceforløbet.

Det burde være overflødigt, men eksemplerne viser, at det åbenbart er nødvendigt at skrive ind i selve lovteksten, at en syg borger ikke må sendes i arbejdsprøvning, virksomhedspraktik eller anden foranstaltning imod praktiserende lægers eller speciallægers anbefaling.

Det burde også være indlysende, at et ressourceforløb skal planlægges sammen med borgeren, og at borgeren skal have medbestemmelse over indholdet og ret til at sige nej til et konkret tilbud.

Det er en forudsætning for et vellykket ressourceforløb, at den koordinerende sagsbehandler har tilstrækkelig tid til hver enkelt borger. Derfor skal der være loft over antallet af sager.

Når sanktionsregler over for modtagere af ressourceforløbsydelse skal afskaffes, skyldes det dels, at økonomiske sanktioner forværrer borgerens sociale situation, dels at sanktioner modvirker det gode og tillidsfulde forhold, der skal være mellem borgeren og sagsbehandleren, for at ressourceforløbet kan blive vellykket.

Forslaget om, at sygedagpenge skal bevares under ressourceforløbet, skal ses i sammenhæng med det af EL fremsatte beslutningsforslag om sygedagpenge, hvor det fremgår, at sygedagpengene skal fortsætte, indtil de afløses af enten

revalidering, fleksjob eller førtidspension. Samtidig afskaffes reglen om, at den pågældendes private invalideforsikring modregnes i ressourceforløbsydelsen, hvilket i dag medfører, at mange selv betaler hele eller dele af ressourceforløbsydelsen.

Forslaget foreslås finansieret ved indførelsen af en millionærskat.

Skriftlig fremsættelse

Finn Sørensen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af ressourceforløbsordningen.

(Beslutningsforslag nr. B 182)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.